

انتشار چاپ دوم مجموعه نمایشنامه «ایوب خان» ;

مجموعه نمایشنامه «ایوب خان» به قلم امیر دژاکام؛ نمایشنامه‌نویس، کارگردان و استاد دانشگاه در رشته هنرهای نمایشی دربرگیرنده هفت نمایشنامه از اوست که توسط نشر نیستان به چاپ دوم رسیده است.

به گزارش موج خبر، دژاکام در میان نویسندگان و کارگردانان عرصه هنرهای نمایشی همواره به عنوان یک نویسنده و فعال معترض به ساختارهای اجتماعی و فرهنگی جامعه شناخته می‌شود. زبانی برنده و گاه تلخ دارد و صراحت بیان در نوشتن متن را با موضوع دیگری تاخت نمی‌زند.

او در این کتاب تجربه فرمی و بیانی ویژه‌ای را برگزیده که رصد و بیان یک موضوع از زاویه‌دیدهای مختلف و متفاوت است.

در اولین نمایشنامه از این مجموعه با عنوان «ایوب خان» با همین تمهید و با استخدام زبانی خاص به سراغ روایتی از زندگی و شیوه فعالیت اجتماعی و سیمای فکری شخصی به نام ایوب پرداخته که از عیاران عصر خودش است و مردم به بهانه‌های مختلفی با او ارتباط گرفته و طلب کمک می‌کنند. زبان پیچیده و گاه طنزآمیز دژاکام در این اثر تلاش او برای بازخوانی رفتارهای عیارانه و پهلوانانه ایوب در عین زیست عجیب وی که شباهتی به رسم زمانه‌اش ندارد، این اثر را بسیار خواندنی و درخور اعتنا کرده است.

در نمایشنامه دوم با عنوان شیشه نیز دژاکام از زبان یک مهاجر غرق شده در اقیانوس شرحی فلسفی و انتقادی از زندگی و زیست در ایران که منجر به مهاجرت فرارگونه انسانها از وطنشان می‌شود ارائه می‌دهد. یکی از جذابیت‌های این متن مونولوگ‌گویی بسیار جذاب قهرمان این متن و گفت‌وگوهایی است که او با خودش و در واقع با مخاطب دارد.

نمایشنامه سوم با عنوان کشتی یونانی نیز در ۱۸ پرده و زاوه دید از زاویه دید یک زن سعی در توصیف زیست اجتماعی و تفکر جاری بر ساختار فکری زنان در مواجهه با مردان دارد. این نمایشنامه زیبا و قابل تامل به شکل مونولوگ داستانی ۱۸ نما از زندگی مشترک در جامعه مدرن شده امروز را با نگاهی انتقادی به تصویر می‌کشد.

دژاکام در نمایشنامه رومئو و ژولیت از این مجموعه نیز که آن را برداشتی آزاد از این نمایشنامه شکسپیر نامیده است با خلق چهار شخصیت در جغرافیای زیستی جنوب ایران سعی در نمایش تصویری پرتناقض از زیست شخصی و فکری در

لایه‌های زیرین اجتماعی ایران دارد.

نویسنده در نمایشنامه دیگری از این مجموعه با نام مکبث نیز بازنویسی و روایت امروزین خود از نمایشنامه مشهور شکسپیر را خلق کرده که متن آن استعاره‌ای به مفاهیم بنیادی متن اصلی می‌زند.

به همین اعتبار می‌توان این اثر را یک مجموعه جدی و در عین حال تجربی از تنفس از فضای زیست بوم فکری ایرانی به شمار آورد که هنر نویسنده در دادن موقعیت‌های زیستی به آن، جانی دوباره بخشیده و حرکتی جذاب و زیبا بر تن کلماتش نشانده.

انتهای پیام/

انتهای پیام/